

Bruksela, 17 grudnia 2019 r.
(OR. en)

14618/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0192(COD)

CODEC 1700
ECOFIN 1127
RELEX 1148
MED 37
PE 258

NOTA INFORMACYJNA

Od: Sekretariat Generalny Rady
Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Jordańskiemu
Królestwu Haszymidzkemu
– Wynik pierwszego czytania w Parlamencie Europejskim
(Strasburg, 16–19 grudnia 2019 r.)

I. WPROWADZENIE

Sprawozdawca Luisa REGIMENTI (ID, IT) przedstawiła sprawozdanie w imieniu Komisji Handlu Międzynarodowego, w celu przejęcia wniosku Komisji dotyczącego udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Jordańskiemu Królestwu Haszymidzkemu.

II. GŁOSOWANIE

Parlament przyjął stanowisko w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2019 r., przejmując wniosek Komisji. Stanowisko to znajduje się w jego rezolucji ustawodawczej zamieszczonej w załączniku.

W dniu 6 grudnia 2019 r. Komitet Stałych Przedstawicieli zatwierdził wniosek Komisji bez poprawek. Rada powinna zatem być w stanie zatwierdzić stanowisko Parlamentu Europejskiego. Akt ustawodawczy zostałby następnie przyjęty w brzmieniu odpowiadającym stanowisku Parlamentu Europejskiego.

Pomoc makrofinansowa dla Jordanii *I**

**Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2019 r.
w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie
udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Jordańskiemu Królestwu Haszymidzkemu
(COM(2019)0411 – C9-0116/2019 – 2019/0192(COD))**

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2019)0411),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 212 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C9-0116/2019),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając wspólną deklarację Parlamentu Europejskiego i Rady, przyjętą wraz z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 778/2013/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Gruzji¹,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając pisma przesłane przez Komisję Budżetową i Komisję Spraw Zagranicznych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A9-0045/2019),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

¹ Dz.U. L 218 z 14.8.2013, s. 15.

P9_TC1-COD(2019)0192

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 17 grudnia 2019 r. w celu przyjęcia decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/...w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Jordańskiemu Królestwu Haszymidzkemu

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 212 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą¹,

¹ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2019 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stosunki między Unią a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim (Jordanią) rozwijają się w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS). W dniu 24 listopada 1997 r. Jordania podpisała Układ eurośródziemnomorski ustanawiający Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, oraz Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony,¹ (zwany dalej „układem o stowarzyszeniu”), który wszedł w życie z dniem 1 maja 2002 r. Na podstawie układu o stowarzyszeniu Unia i Jordania ustanawiały stopniowo strefę wolnego handlu w okresie przejściowym trwającym 12 lat. Ponadto w 2007 r. weszło w życie Porozumienie w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, dotyczące wzajemnych środków liberalizacji oraz zmiany Układu o stowarzyszeniu między WE a Jordanią, a także zastąpienia załączników I, II, III i IV oraz Protokołów 1 i 2 do tego Układu². W 2010 r. Unia i Jordania uzgodniły szczególny status partnerstwa, który otwiera drogę do rozszerzenia obszarów współpracy. Protokół między Unią Europejską a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim ustanawiający mechanizm rozstrzygania sporów mający zastosowanie do sporów dotyczących postanowień handlowych Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony,³ został parafowany w grudniu 2009 r. i wszedł w życie w dniu 1 lipca 2011 r. Dwustronny dialog polityczny i współpraca gospodarcza zostały następnie zacieśnione dzięki układowi o stowarzyszeniu, priorytetom partnerstwa UE-Jordania i jednolitym ramom wsparcia przyjętym na lata 2017–2020.

¹ Dz.U. L 129 z 15.5.2002, s. 3.

² Dz.U. L 41 z 13.2.2006, s. 3.

³ Dz.U. L 177 z 6.7.2011, s. 3.

- (2) Od 2011 r. Jordania rozpoczęła wprowadzanie szeregu reform politycznych mających na celu wzmocnienie demokracji parlamentarnej i praworządności. Powołano Trybunał Konstytucyjny i Niezależną Komisję Wyborczą, a parlament Jordanii uchwalił wiele ważnych ustaw, w tym ordynację wyborczą i ustawę o partiach politycznych, a także ustawy dotyczące decentralizacji i samorządów lokalnych. Ponadto przyjęto inicjatywy ustawodawcze zwiększające niezależność sądownictwa i rozszerzające prawa kobiet.
- (3) Gospodarka Jordanii mocno ucierpiała w wyniku przedłużających się konfliktów w regionie, zwłaszcza w sąsiadujących z nią Iraku i Syrii. Ta niestabilna sytuacja panująca w regionie odbiła się bardzo niekorzystnie na poziomie dochodów z zagranicy i nadwyrężyła finanse publiczne. Negatywnie wpłynęła również na turystykę i napływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych, a szlaki handlowe pozostały zablokowane przez długi czas. Odrębną kwestią były trwające od kilku lat zakłócenia w dostawach gazu ziemnego z Egiptu, co prowadziło do konieczności zakupu energii z innych źródeł po wyższych kosztach. Oprócz tego na gospodarkę Jordanii wpłynął niekorzystnie duży napływ uchodźców syryjskich, co zwiększyło presję na sytuację budżetową, usługi publiczne i infrastrukturę Jordanii.

- (4) W sierpniu 2016 r. władze Jordanii i Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) uzgodniły drugi program dostosowań gospodarczych, któremu towarzyszył trzyletni instrument rozszerzonego wsparcia finansowego (EFF – *ang. Extended Fund Facility*) w wysokości 723 mln USD, wprowadzony po trzyletniej promesie kredytowej o wartości 2 000 mln USD obejmującej lata 2012–2015. W maju 2019 r. program EFF został przedłużony do marca 2020 r.
- (5) W grudniu 2016 r., w odpowiedzi na wniosek złożony przez Jordanię w marcu 2016 r., po zakończeniu pierwszego programu pomocy makrofinansowej w wysokości 180 mln EUR, który realizowano w 2015 r., Unia przyjęła drugi program pomocy makrofinansowej¹ (MFA-II – *ang. macro-financial assistance programme-II*) w wysokości 200 mln EUR w formie pożyczek (program pomocy finansowej II). MFA-II był następstwem zaangażowania wyrażonego na konferencji poświęconej wspieraniu Syrii i regionu, która odbyła się w Londynie w dniu 4 lutego 2016 r., podczas której Unia zobowiązała się, że w latach 2016–2017 przeznaczy 2 390 mln EUR na wsparcie finansowe dla państw najbardziej dotkniętych kryzysem uchodźczym, w tym dla Jordanii. Protokół ustaleń określający warunki polityczne związane z MFA-II wszedł w życie dnia 19 września 2017 r. Pierwsza rata MFA-II została przekazana w dniu 17 października 2017 r., a druga w dniu 21 czerwca 2019 r. po wdrożeniu uzgodnionych środków z zakresu polityki.

¹ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2371 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Jordańskiemu Królestwu Haszymidzkiemu (Dz.U. L 352 z 23.12.2016, s. 18).

- (6) Decyzja (UE) 2016/2371 zawierała wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, w którym Komisja, w świetle wyzwań fiskalnych i nadzwyczajnych okoliczności, z którymi Jordania boryka się w związku z przyjęciem dużej liczby Syryjczyków (1,3 mln osób według władz Jordanii), zobowiązała się do przedłożenia, w razie potrzeby, nowego wniosku w sprawie rozszerzenia i zwiększenia pomocy makrofinansowej dla Jordanii – po pomyślnym zakończeniu realizacji MFA-II i pod warunkiem że spełnione zostaną standardowe warunki wstępne tego rodzaju pomocy, w tym zaktualizowana ocena przez Komisję potrzeb Jordanii w zakresie finansowania zewnętrznego.
- (7) W latach 2017–2019 przedłużający się brak stabilności w regionie, wysokie ryzyko wahań cen ropy oraz ogólny wzrost kosztów finansowania zewnętrznego dla rynków wschodzących w dalszym ciągu negatywnie wpływały na jordańską gospodarkę. W rezultacie wzrost gospodarczy ponownie spowolnił, znacznie wzrosło bezrobocie, zmniejszyły się dochody podatkowe oraz pojawiły się nowe potrzeby budżetowe i w zakresie finansowania zewnętrznego.

- (8) W tym trudnym kontekście Unia i społeczność międzynarodowa ponownie wyraziły swoje zobowiązanie do wspierania Jordanii przy kilku kolejnych okazjach, w szczególności podczas brukselskiej konferencji w sprawie wspierania przyszłości Syrii i regionu w kwietniu 2017 r., posiedzenia Rady Stowarzyszenia UE-Jordania w lipcu 2017 r. oraz konferencji Bruksela-II w sprawie wspierania przyszłości Syrii i regionu w kwietniu 2018 r. Na konferencji poświęconej inicjatywie londyńskiej, która odbyła się w lutym 2019 r., oraz podczas konferencji Bruksela-III, która odbyła się w marcu 2019 r., międzynarodowa i regionalna społeczność darczyńców, w tym Unia, ponownie potwierdziły zamiar wspierania wysiłków Jordanii na rzecz utrzymania stabilności makroekonomicznej i zwiększenia perspektyw wzrostu.
- (9) Od początku kryzysu w Syrii w 2011 r. Unia udostępniła Jordanii ponad 2 100 mln EUR w ramach różnych instrumentów, w tym 380 mln EUR w ramach dwóch programów pomocy makrofinansowej, aby pomóc temu krajowi w zachowaniu stabilności gospodarczej, przeprowadzeniu reform politycznych i gospodarczych oraz zaspokojeniu potrzeb Jordanii w zakresie pomocy humanitarnej, rozwoju i bezpieczeństwa. Ponadto Europejski Bank Inwestycyjny przyznał Jordanii około 486 mln EUR w ramach pożyczek na projekty.

- (10) W lipcu 2019 r., w związku z utrzymującą się trudną sytuacją gospodarczą i prognozami gospodarczymi, Jordania wystąpiła o dodatkową pomoc makrofinansową z Unii.
- (11) Po pomyślnym zakończeniu drugiego przeglądu programu przez MFW w dniu 6 maja 2019 r. MFW i Jordania rozpoczęły dyskusje na temat kolejnego programu MFW obejmującego okres po marcu 2020 r., kiedy to należy się spodziewać zamknięcia EFF.
- (12) Biorąc pod uwagę, że Jordania jest objęta europejską polityką sąsiedztwa, należy ją uznać za państwo kwalifikujące się do otrzymania pomocy makrofinansowej z Unii.
- (13) Unijna pomoc makrofinansowa powinna stanowić instrument finansowy stosowany w sytuacjach wyjątkowych, mający formę niewiązanego i nieukierunkowanego wsparcia bilansu płatniczego, służący zaspokojeniu pilnych potrzeb beneficjenta w zakresie finansowania zewnętrznego; pomoc ta powinna także stanowić podstawę realizacji programu dotyczącego polityki obejmującego solidne natychmiastowe środki dostosowawcze i środki w zakresie reformy strukturalnej, które mają poprawić pozycję bilansu płatniczego w perspektywie krótkoterminowej.

- (14) Biorąc pod uwagę fakt, że w bilansie płatniczym Jordanii utrzymują się pozostające do pokrycia potrzeby w zakresie finansowania, przekraczające zasoby udostępnione przez MFW i inne instytucje wielostronne, przyznanie Jordanii pomocy makrofinansowej przez Unię uznaje się w obecnych nadzwyczajnych okolicznościach za właściwą odpowiedź na wniosek Jordanii skierowany do Unii o wsparcie stabilizacji gospodarczej Jordanii, w powiązaniu z programem MFW. Unijna pomoc makrofinansowa stanowiłaby wsparcie dla stabilizacji gospodarczej i dla programu reform strukturalnych Jordanii, ponieważ uzupełniałaby środki udostępnione w ramach porozumienia finansowego z MFW.
- (15) Celem unijnej pomocy makrofinansowej powinno być wspieranie przywrócenia w Jordanii trwałego finansowania zewnętrznego, a tym samym wsparcie jej rozwoju gospodarczego i społecznego.

- (16) Ustalenie kwoty unijnej pomocy makrofinansowej opiera się na kompleksowej ocenie ilościowej pozostających do zaspokojenia potrzeb Jordanii w zakresie finansowania zewnętrznego i uwzględnia zdolność tego państwa do finansowania się z własnych zasobów, w szczególności z rezerw międzynarodowych, którymi dysponuje. Unijna pomoc makrofinansowa powinna uzupełniać programy i zasoby udostępniane przez MFW i Bank Światowy. Przy ustalaniu kwoty udzielanej pomocy uwzględnia się również spodziewane wkłady finansowe ze strony darczyńców dwustronnych i wielostronnych oraz potrzebę zapewnienia sprawiedliwego podziału obciążeń między Unią a innymi darczyńcami, a także środki uruchomione wcześniej w Jordanii w ramach innych unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego oraz wartość dodaną ogólnego zaangażowania Unii.
- (17) Komisja powinna zapewnić zgodność prawną i merytoryczną unijnej pomocy makrofinansowej z głównymi zasadami i celami różnych obszarów działań zewnętrznych, ze środkami podejmowanymi w tych obszarach oraz z innymi stosownymi politykami Unii.

- (18) Unijna pomoc makrofinansowa powinna wspierać politykę zewnętrzną Unii wobec Jordanii. Służby Komisji i Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) powinny ściśle współpracować przez cały okres udzielania pomocy makrofinansowej w celu koordynowania i zapewnienia spójności zewnętrznej polityki Unii.
- (19) Unijna pomoc makrofinansowa powinna wspierać zaangażowanie Jordanii w przestrzeganie wartości podzielanych przez to państwo i Unię, w tym demokracji, praworządności, dobrych rządów, poszanowania praw człowieka, zrównoważonego rozwoju i ograniczania ubóstwa, a także jej zaangażowanie w przestrzeganie zasad handlu otwartego, opartego na zasadach i uczciwego.

- (20) Warunkiem wstępnym przyznania unijnej pomocy makrofinansowej powinno być respektowanie przez Jordanię skutecznych mechanizmów demokratycznych, w tym wielopartyjnego systemu parlamentarnego i praworządności, oraz gwarantowanie poszanowania praw człowieka. Ponadto cele szczególne unijnej pomocy makrofinansowej powinny polegać na zwiększeniu skuteczności, przejrzystości i odpowiedzialności organów odpowiedzialnych za zarządzanie finansami publicznymi w Jordanii i na wspieraniu reform strukturalnych przyczyniających się do trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i konsolidacji budżetowej. Komisja i ESDZ powinny regularnie monitorować zarówno spełnienie warunków wstępnych, jak i realizację celów szczególnych unijnej pomocy makrofinansowej.
- (21) W celu zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych Unii związanych z unijną pomocą makrofinansową Jordania powinna wprowadzić stosowne środki w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nieprawidłowościom związanym z tą pomocą oraz w zakresie ich zwalczania. Ponadto umowa pożyczki zawierana między Komisją a władzami Jordanii powinna zawierać postanowienia upoważniające Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹ oraz w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96², jak również Komisję i Trybunał Obrachunkowy do przeprowadzania audytów w okresie, na jaki została udostępniona unijna pomoc makrofinansowa, i po jego upływie.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

² Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

- (22) Przekazanie unijnej pomocy makrofinansowej nie narusza uprawnień Parlamentu Europejskiego i Rady jako władzy budżetowej.
- (23) Wymagane kwoty finansowania przeznaczone na unijną pomoc makrofinansową powinny odpowiadać środkom budżetowym przewidzianym w wieloletnich ramach finansowych.
- (24) Unijną pomocą makrofinansową powinna zarządzać Komisja. Aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie możliwość śledzenia wykonania niniejszej decyzji, Komisja powinna regularnie informować te instytucje o rozwoju sytuacji w związku z tą pomocą i udostępniać im odpowiednie dokumenty.
- (25) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej decyzji należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (26) Unijna pomoc makrofinansowa powinna podlegać warunkom dotyczącym polityki gospodarczej, które mają zostać określone w protokole ustaleń. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania i ze względu na skuteczność Komisja powinna być uprawniona do negocjowania takich warunków z władzami Jordanii pod nadzorem komitetu przedstawicieli państw członkowskich zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011. Na mocy rozporządzenia (UE) nr 182/2011 procedura doradcza powinna, co do zasady, mieć zastosowanie we wszystkich przypadkach innych niż te określone w tym rozporządzeniu. Mając na uwadze potencjalnie duży wpływ pomocy w kwocie większej niż 90 mln EUR, w odniesieniu do takich operacji należy stosować procedurę sprawdzającą określoną w rozporządzeniu (UE) nr 182/2011. Mając na uwadze kwotę unijnej pomocy makrofinansowej dla Jordanii, w odniesieniu do przyjęcia protokołu ustaleń oraz do każdego obniżenia, zawieszenia lub anulowania tej pomocy powinna mieć zastosowanie ta procedura sprawdzająca,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Unia udostępnia Jordanii pomoc makrofinansową w maksymalnej kwocie 500 mln EUR (zwaną dalej „unijną pomocą makrofinansową”) w celu wspierania stabilizacji gospodarczej i programu znaczących reform w Jordanii. Pomoc ta przyczynia się do pokrycia potrzeb Jordanii w zakresie bilansu płatniczego określonych w programie MFW.
2. Pełna kwota unijnej pomocy makrofinansowej zostanie udostępniona Jordanii w formie pożyczek. Komisja jest upoważniona do pożyczania w imieniu Unii niezbędnych środków na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych i do ich dalszego pożyczania Jordanii. Maksymalny średni termin wymagalności pożyczek wynosi 15 lat.

3. Przekazywaniem unijnej pomocy makrofinansowej zarządza Komisja w sposób spójny z umowami lub ustaleniami między MFW a Jordanią oraz z głównymi zasadami i celami reform gospodarczych określonymi w układzie o stowarzyszeniu.

Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i Radę o postępach w udzielaniu unijnej pomocy makrofinansowej, w tym o wypłacie tej pomocy, i w stosownym terminie udostępnia tym instytucjom odpowiednie dokumenty.

4. Unijna pomoc makrofinansowa udostępniana jest na okres dwóch i pół roku, począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie protokołu ustaleń, o którym mowa w art. 3 ust. 1.
5. Jeżeli w okresie wypłacania unijnej pomocy makrofinansowej potrzeby finansowe Jordanii znacznie się zmniejszą w stosunku do pierwotnych założeń, Komisja – działając zgodnie z art. 7 ust. 2 – obniża wysokość pomocy, zawiesza ją lub ją anuluje.

Artykuł 2

1. Warunkiem wstępnym przyznania unijnej pomocy makrofinansowej jest respektowanie przez Jordanię skutecznych mechanizmów demokratycznych, w tym wielopartyjnego systemu parlamentarnego, i praworządności oraz zagwarantowanie poszanowania praw człowieka.
2. Komisja i ESDZ monitorują wypełnienie warunku wstępnego określonego w ust. 1 przez cały czas udzielania unijnej pomocy makrofinansowej.
3. Ust. 1 i 2 stosuje się zgodnie z decyzją Rady 2010/427/UE¹.

¹ Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

Artykuł 3

1. Komisja, zgodnie z art. 7 ust. 2, uzgadnia z władzami Jordanii jasno określone warunki dotyczące polityki gospodarczej oraz warunki finansowe, koncentrując się na reformach strukturalnych i zdrowych finansach publicznych, którym to warunkom ma podlegać unijna pomoc makrofinansowa. Te warunki dotyczące polityki gospodarczej oraz warunki finansowe określa się w protokole ustaleń (zwanym dalej „protokołem ustaleń”) zawierającym harmonogram spełnienia tych warunków. Warunki dotyczące polityki gospodarczej oraz warunki finansowe określone w protokole ustaleń muszą być zgodne z umowami lub ustaleniami, o których mowa w art. 1 ust. 3, w tym z programami w zakresie dostosowań makroekonomicznych i reform strukturalnych realizowanymi przez Jordanię przy wsparciu MFW.

2. Warunki, o których mowa w ust. 1, mają w szczególności służyć zwiększeniu skuteczności, przejrzystości i rozliczalności systemów zarządzania finansami publicznymi w Jordanii, w tym w odniesieniu do wykorzystania unijnej pomocy makrofinansowej. Przy opracowywaniu środków z zakresu polityki uwzględnia się również należycie postępy we wzajemnym otwieraniu rynku, rozwój opartego na zasadach i uczciwego handlu oraz inne priorytety w kontekście unijnej polityki zewnętrznej. Komisja regularnie monitoruje postępy w osiągnięciu tych celów.
3. Szczegółowe warunki finansowe unijnej pomocy makrofinansowej określone są w umowie pożyczki zawieranej między Komisją a władzami Jordanii (zwanej dalej „umową pożyczki”).
4. Komisja ocenia w regularnych odstępach czasu, czy warunki określone w art. 4 ust. 3 są nadal spełniane, w tym czy polityka gospodarcza Jordanii jest zgodna z celami unijnej pomocy makrofinansowej. Komisja działa w tym zakresie w ścisłej współpracy z MFW i Bankiem Światowym oraz – jeżeli jest to konieczne – z Parlamentem Europejskim i Radą.

Artykuł 4

1. Unijna pomoc makrofinansowa udostępniana jest przez Komisję w trzech transzach, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w ust. 3. Wysokość każdej transzy określa się w protokole ustaleń.
2. Kwoty unijnej pomocy makrofinansowej są zabezpieczane, jeżeli jest to wymagane, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 480/2009¹.
3. O przekazaniu transz decyduje Komisja, przy czym jest to uzależnione od spełnienia wszystkich następujących warunków:
 - a) warunku wstępnego określonego w art. 2 ust. 1;
 - b) udokumentowania stałych zadowalających postępów we wdrażaniu programu dotyczącego polityki, obejmującego solidne środki dostosowawcze oraz środki w zakresie reformy strukturalnej wspierane przez inne niż ostrożnościowe rozwiązania MFW w zakresie udzielania pożyczek; oraz
 - c) zadowalającej realizacji warunków dotyczących polityki gospodarczej oraz warunków finansowych uzgodnionych w protokole ustaleń.

¹ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 z dnia 25 maja 2009 r. ustanawiające Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 10).

Wyplata drugiej transzy pozyczki następuje co do zasady nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od dnia wypłaty pierwszej transzy pożyczki. Wyplata trzeciej transzy pożyczki następuje co do zasady nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od dnia wypłaty drugiej transzy pożyczki.

4. Jeżeli warunki, o których mowa w ust. 3 akapit pierwszy, nie zostały spełnione, Komisja tymczasowo zawiesza lub anuluje wypłatę unijnej pomocy makrofinansowej. W takich przypadkach Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o przyczynach takiego zawieszenia lub anulowania.
5. Unijna pomoc makrofinansowa jest wypłacana bankowi centralnemu Jordanii. Środki finansowe Unii mogą zostać przekazane ministerstwu finansów Jordanii jako beneficjentowi końcowemu, z zastrzeżeniem postanowień, które mają zostać uzgodnione w protokole ustaleń, w tym potwierdzenia pozostających do zaspokojenia budżetowych potrzeb finansowych.

Artykuł 5

1. Operacje zaciągania i udzielania pożyczek związane z unijną pomocą makrofinansową przeprowadzane są w euro z tą samą datą waluty i nie angażują Unii w zmianę terminów wymagalności ani nie narażają jej na żadne ryzyko walutowe lub ryzyko stopy procentowej ani na żadne inne ryzyko handlowe.
2. Jeżeli pozwalają na to okoliczności i jeżeli Jordania złoży stosowny wniosek, Komisja może podjąć kroki niezbędne do zapewnienia, aby w warunkach dotyczących udzielania pożyczki uwzględniona została klauzula wcześniejszej spłaty i aby odpowiadała jej stosowna klauzula w warunkach operacji zaciągania pożyczek.

3. Jeżeli okoliczności pozwalają na uzyskanie korzystniejszego oprocentowania udzielonej pożyczki i jeżeli Jordania złoży stosowny wniosek, Komisja może zdecydować o refinansowaniu całości lub części zaciągniętej pierwotnie pożyczki lub może zmienić odpowiednie warunki finansowe. Operacje refinansowania lub zmiany warunków pożyczki przeprowadzane są zgodnie z ust. 1 i 4 oraz nie skutkują przedłużeniem terminu wymagalności danej pożyczki ani zwiększeniem kwoty kapitału pozostającej do spłaty na dzień refinansowania lub zmiany warunków pożyczki.
4. Jordania pokrywa wszystkie koszty poniesione przez Unię, które mają związek z operacjami zaciągania i udzielania pożyczek na podstawie niniejszej decyzji.
5. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o rozwoju sytuacji w zakresie operacji, o których mowa w ust. 2 i 3.

Artykuł 6

1. Unijna pomoc makrofinansowa jest udzielana zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046¹.
2. Unijna pomoc makrofinansowa jest udzielana w ramach zarządzania bezpośredniego.
3. Umowa pożyczki zawiera postanowienia:
 - a) zapewniające, aby Jordania regularnie sprawdzała, czy środki finansowe pochodzące z budżetu ogólnego Unii zostały właściwie wykorzystane, podejmowała odpowiednie środki zapobiegające nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz, w razie konieczności, podejmowała działania prawne zmierzające do odzyskania wszelkich środków udostępnionych na mocy niniejszej decyzji, które zostały sprzeniewierzone;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- b) zapewniające ochronę interesów finansowych Unii, w szczególności przewidujące wprowadzenie konkretnych środków związanych z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nieprawidłowościom mającym wpływ na unijną pomoc makrofinansową, oraz ze zwalczaniem takich zjawisk, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95¹, rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013. W tym celu OLAF musi być w szczególności wyraźnie upoważniony do prowadzenia dochodzeń, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, obejmujących czynności z zakresu kryminalistyki cyfrowej i przesłuchania;
- c) wyraźnie upoważniające Komisję (OLAF) lub jej przedstawicieli do przeprowadzania kontroli, w tym kontroli na miejscu i inspekcji;

¹ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

- d) wyraźnie upoważniające Komisję i Trybunał Obrachunkowy do przeprowadzania – w okresie, na jaki została udostępniona unijna pomoc makrofinansowa, i po jego upływie – audytów, w tym audytów dokumentów i audytów na miejscu, takich jak ocena operacyjna;
 - e) zapewniające, by Unia była uprawniona do żądania wcześniejszej spłaty pożyczki, jeżeli stwierdzono, że w związku z zarządzaniem unijną pomocą makrofinansową Jordania uczestniczyła w jakiegokolwiek czynności stanowiącej przykład nadużycia finansowego lub korupcji bądź w jakiegokolwiek innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Unii;
 - f) zapewniające, aby wszystkie koszty poniesione przez Unię, które mają związek z operacjami zaciągania i udzielania pożyczek na podstawie niniejszej decyzji, zostały pokryte przez Jordanię.
4. Przed udzieleniem unijnej pomocy makrofinansowej Komisja ocenia w drodze oceny operacyjnej prawidłowość stosowanych przez Jordanię uregulowań finansowych, procedur administracyjnych oraz wewnętrznych i zewnętrznych mechanizmów kontroli, które są istotne dla tej pomocy.

Artykuł 7

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 8

1. Do dnia 30 czerwca każdego roku Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wykonania niniejszej decyzji w poprzednim roku, zawierające ocenę takiego wykonania. Sprawozdanie to zawiera:
 - a) analizę postępów poczynionych w realizacji unijnej pomocy makrofinansowej;

- b) ocenę sytuacji gospodarczej Jordanii i jej perspektyw gospodarczych, a także ocenę postępów poczynionych we wdrażaniu środków z zakresu polityki, o których mowa w art. 3 ust. 1;
 - c) informacje o związku pomiędzy warunkami dotyczącymi polityki gospodarczej określonymi w protokole ustaleń, bieżącymi wynikami gospodarczymi i budżetowymi Jordanii a decyzjami Komisji dotyczącymi wypłaty poszczególnych transz unijnej pomocy makrofinansowej.
2. Nie później niż dwa lata po upływie okresu, na jaki udostępniona została pomoc, o którym mowa w art. 1 ust. 4, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny *ex post*, zawierające ocenę rezultatów i efektywności ukończonych działań w ramach unijnej pomocy makrofinansowej oraz zakresu, w jakim przyczyniły się one do osiągnięcia celów tej pomocy.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w ... dnia ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

W imieniu Rady

Przewodniczący

Przewodniczący